

[Socialministeren.]

ratet for sygekassevæsenet intet betænkeligt ved den nyordning, hvorved lånet blev afløst med præferenceaktier.

Adolph Sørensen: Jeg takker naturligvis ministeren for svaret; men jeg synes i og for sig ikke, at ministerens svar kunne bortjage det indtryk, der er det almindelige, at sygekassernes midler ikke i dette tilfælde er bundet i absolut risikofri objekter, og jeg bemærkede, at ministeren jo også understregede, at det af formålsparagraffen i fundatsen for dette aktieselskab fremgår, at et af formålene er at forsyne befolkningen med brilleglas, et andet er at virke prisregulerende på salget af optiske artikler.

Ministeren mener altså — dette til trods — ikke, at midlerne er anvendt til noget uvedkommende formål; og den højtærede minister henviser til, at sygekasserne har en betydelig interesse i optiske artikler og dermed altså også i Sygekassernes Optik København A/S og dets virksomhed. Men denne begrundelse kan dog formentlig i hvert fald ikke omfatte Sygekassernes Optiks salg af ure, og jeg vil derfor gerne stille ministeren følgende tillægsspørgsmål: mener ministeren, at det er berettiget, at sygekasserne investerer midler i et selskab, der forhandler ure?

Socialministeren (Bomholt): Jeg kender ikke det pågældende selskabs varebeholdning, hvorledes den fordeler sig på de forskellige optiske instrumenter og varer, og jeg kan altså ikke svare på tillægsspørgsmålet, som jeg ikke var forberedt på skulle stilles her.

Af det ærede medlems bemærkning om, at firmaet tilstræber at virke rent prisregulerende på salget af optiske artikler, fremgår det, at det ærede medlem er uenig i firmaets bestræbelser, men på dette punkt synes jeg at vi begge skulle være så meget liberalister, at vi satte pris på en sådan bestræbelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Morten Larsen* til justitsministeren:

„Er der til justitsministeren indgået nogen klage over de danske vognmænd

og deres chaufførers kørsel i Vesttyskland?“

Morten Larsen: For kort tid siden blev der i Vesttyskland fremsat stærke udtalelser om de danske vognmænds og deres chaufførers kørsel i dette land. Jeg håber, at den højtærede ministers svar vil underkende disse udtalelser og måske hindre, at lignende angreb sætter ind over for de danske kølebilers ejere og deres mandskab.

Svaret har også interesse erhvervspolitisk set, for det er svært at frigøre sig for den tanke, at de urimeligt stærke udtalelser, der forhåbentlig ikke kan stå for en nøgtern undersøgelse og vurdering, er et led i en kampagne mod de danske kølebiler på de tyske veje. De danske vognmænd føler det dobbelt urimeligt, når de ved, på hvilke vilkår tyske kolleger kører på de danske veje.

Dagbladet Børsen bragte under mærket „dal“ den 29. marts d. å. en samtale med en storvognmand på dette område, hr. Knud Hansen. Her kan interesserede stifte nærmere bekendtskab med problemet set med vognmandens øjne.

Også de erhverv, der gør brug af de store kølebiler, har direkte interesse i, at luften mildnes for de danske vognmænd på de tyske veje. Kølebilerne har afkortet den tid, en vare skal bruge for at nå fra produktionssted til kundens bord i Europas storbyer — et vigtigt led i hele vort salgssystem.

Vilkårene var jo indtil for 10 år siden, at næsten alle slagterivarer, der skulle længere end til Hamborg, måtte transporteres og sælges frosset i direkte konkurrence med f. eks. Sydamerika og til mindre priser end det friske, på visse pladser op imod 1 kr. 60 øre pr. kg.

Kølebilerne har muliggjort, at vore fine slagteriprodukter kan nå ud over det meste af Europa i fersk og for kunderne tiltalende stand. Det betyder højere priser til producent og mere valuta til landet.

Jeg mener, at der knytter sig stor interesse — direkte og indirekte — til den højtæredes ministers svar på mit spørgsmål om, hvorvidt der til justitsministeren er indgået nogen klage over de danske vognmænd og deres chaufførers kørsel i Vesttyskland.